DIKUrevy 1977

Datalogisk hovedfagseksamen

skrevet af HHK, EM

Status: Færdig (n minutter)

Roller:

$\mathbf{E}$ ()	Eksaminator	
$\mathbf{V}$ ()	Vejleder	
K1 ()	Konsulent	
K2 ()	Konsulent	
K3 ()	Konsulent	

Scenen er auditorium 18. Publikum er tilhørere til hovedfagseksamen. Ved nogle borde lige foran publikum idder – med ryggen til – diverse lærere og censorer.

V : Næste!

E : (kommer ind fra kulissen) Ja, det er vist mig nu. Kan jeg begynde på mit fordrag?

V : Ja, gå endelig i gang.

- E: (transparent med foredragets titel: ASMIC-77. Et programsystem til løsning af komplekse transaktionsproblemer.) Dette programsystem udgøres af et større system af programmer, specielt designet med henblik på, at kunne være i stand til at udføre transaktionerne af en så høj grad af kompleksiset, at de kun kan behandles af ASMIC-77. I programopbygningen er der lagt vægt på modularitet og pålidelighed. Her ses det overordnede systemdiagram: (Transparent: $PPM \rightarrow CSM \ (ASMIC-77) \rightarrow PPM)$
- E: Vi ser heraf, hvordan datafolw'et i systemet er. Det ses hvordan de såkaldte nddatatransaktioner kommer ind i billedet. Disse inddatatranskaktioner bliver nu overført til centralsystemet, hvor de væsentligste transaktioner foregår. Efter endt behandlig af ASMIC-77 centralsystemmodulet, går de transformerede transaktioner videre til ASMIC-77 efterbehandlingsmodul (ASMIC seventy seven post processing module, PPM) hvor der sker en yderligere transformation, hvorman for produceret uddata på humanoid-læsbar form.

Ser man en smule mere detaljeret på systemet ser det sådan ud:

(Rullende transperant med 1 m rutediagram)

E (fortæller om rutediagrammet under vild bladren frem og tilbage): Resten af foredraget vil omhandle en central del af dette systemdiagram, nemlig dette her (peger). Vi har skrevet denne centrale del om i lineær notation, som vist her (ny transparent med div. programstumper). Der er udformningen taget udbredt hensyn til modulariteten og programbevisførelsen. Læg mærke til, at der ikke finder forsøg sted på at tage et flag ned, der slet ikke er oppe. Bemærk de principper for mudulær programmering, der er taget i anvendelse. Modulet udgøres i dette tilfælde af en sætning. Til slut vil jeg fremhæve, at implementeringen ikke er på påbegyndt endnu. På grund af det metodiske forarbejde forventer jeg dog ikke væsentlige problemer i denne forbindelse. Ja, jeg er færdig nu, er der nogen spørgsmål i denne forbindelse?

V : Ja, der var en af pilene på systemdiagrammet, som jeg ikke helt forstod. (der bladres rundt i transperanten). Den lange ud til venstre.

E: Åh, ja det er rigtig. I virkeligheden kommer man aldrig denne vej. Men jeg har bevist, at den ikke skader!

V : Ja, så tror jeg ikke, at jeg har flere spørgsmål. Skal vi så gå over til eksaminationen?

K1: Ja, først er der praktikprojektet. Jeg kunne godt have lyst til at stille dig følgende spørgsmål: Hvad følte du egntlig, da du løste dette projekt?

E : Jeg følte mig egentlig ganske godt tilpas (bortset fra en lettere svimmelhed om morgenen).

K2: Ja, jeg sidder her med dit projekt i administrativ databehandling. I har med vilje udeladt en af de centrale problemstillinger i forbindelse med projektet, udvalgsproblemet. Kan du begruunde det lidt nærmere?

E : Ja, det blev simpelthen for stort. Alt for stort. Så vi udelod det problem.

K2: Jatak, jeg har ikke flere spørgsmål

V (til en person – åbenbart en censor – der sidder og sover. Prikker ham i siden):

NN: Hva', 10!! (lægger sig til at sove igen)

K3: Ja dette arbejde handler jo om mikroprogrammering. I indledningen til rapporten skriver du, at en binær datamat har to tilstande, ja, nej og ved-ikke. Kan du komme med en forklaring på det?

E : Ja—-nej—-ved-ikke——-

V : Jatak, det skulle vist være det hele. Kan vi få karaktererne: (som ved

 $skøjtekonkurrencer)\ 8.8, 9.7, 9.9, 9.9, 9.7$

 $\mathbf{V}~:~\mathrm{Og}$ det kunstneriske indtryk: 9.9,9.6,8.7,5.3,10.0

 ${f V}~:~{
m Ja,~det~bliver~vist~et~tital.}$ Til lykke!

NÆSTE!